

Na konferenci za odkup v mariborski oblasti je govoril minister za drž. nabave VLRS tov. Petrač

Dne 29. avgusta je bila v Mariboru ob navzočnosti ministra za državne nabave vlade LRS tov. Petrača, oblastnega poverjenika za državne nabave tov. Cilenška, predstavnika oblastnega javnega tožilstva ter okrajnih poverjenikov za državne nabave, podpredsednikov OZKZ in upravnikov okrajnih odkupnih podjetij celodnevna oblastna konferenca za odkup. Konferenca je pokazala dosežanje pomanjkljivosti tako v delu samih okrajnih poverjenikov, kakor skrbnosti v odkupni mreži. Ob zaključku so bile v sklepah sprejete važne naloge za izboljšanje časovnega, kvalitativnega, kakor količinskega plana odkupa za vse kmetijske pridelke. Iz situacijskih poročil poverjenikov in upravnikov okrajnih odkupnih podjetij je bilo razvidno, da bo potrebno za izboljšanje odkupa v Mariborski oblasti čimprej izpopolniti delo poverjenikov, zaostri planiško disciplino, okrepiti, razširiti in očistiti odkupni aparat, ki ponekod s svojim malomarnim in saboterskim odnosom ter podpiranjem špekulantskih kmetov močno zavira realizacijo plana obvezne oddaje.

Na začetku konference je imel minister za državne nabave tov. Petrač daljši govor, v katerem je dal nekaj načelnih in konkretnih smernic za izboljšanje odkupa v Mariborski oblasti.

Kljub temu, da stojimo pred koncem meseca, je delo tov. ministra, realizacija plana ni bila 100% izvršena, ker so bili posamezni odkupi slabo pripravljeni. Posledica tega je, da je Mariborska oblast najslabša v Sloveniji. Vsekakor pa je treba priznati, da je deo vendar nekoliko izboljšalo, dasiravno ne v celoti. Krivda leži predvsem na operativnih štabih, kjer je še polno nezdravega kadra. Zaradi tega se tudi zaostanki vlečejo iz meseca v mesec, kar stalno zavira naš odkupni aparat. Vsled tega so šle na teren ekipe ljudi, ki so bile prislilene izvršiti odkup. Ker ti ljudje vsekakor niso poznali terena do potankosti, so bile tudi razne napake.

Osnovno načelo odkupovanja ni samo borba za količino, ampak je važen predvsem način odkupovanja, za kar se operativni štabi sploh niso pobrigali. Naš celotni aparat vse premalo pozna politiko odkupa ter ne pozna niti pridelkov, ki bi jih moral odkupovati. Delo se čisto opravlja šablonsko brez političnih predpriprav dostikrat je delo stihljivo, ker ne poznajo situacije na terenu. Viške je treba po planu pravčasno realizirati, tako pa vidimo, da se pri žitaricah ni povsod pravčasno pristopilo k ugotavljanju hektarskih donosov in se ni dovolj ostro udarilo po saboterjih, ki stalno ovirajo naše delo. Podvzeti je treba predvsem borbo proti špekulantom na vasi in ne tako kot je to primer v Murski Soboti, kjer jih štiti.

Predvsem gre za pitane prašiče. Naši terenci nasledajo teoriji, da pitance ne moremo odkupovati tekom vsega leta, ampak samo v času, katerega določijo kmetje. Prav tako se ne smemo sprizniti z mnenjem, češ da v Sloveniji ni blaga. Treba je samo poznati situacijo na vasi in videli bomo, da je veliko artiklov za katere sploh ne vemo, da obstojajo.

Prav tako kakor je važna odkupna evidenca, ki je po večini birokratska, ki ne daje pravih pokazateljev, ni nič manj važna tudi povezava med posameznimi poverjenicmi in političnimi organizacijami. Naši odkupi bi bili mnogo boljše, če bi nas v tem podprle razne množične organizacije. Vse te napake so vsekakor izrodile nepravilnosti na terenu. Nujno je, da poverjenstva čimprej pristopijo k sestavi operativnih planov k ugotavljanju hektarskega donosa za krompir.

Prenehati je treba s kampanjskim načinom dela. Treba je poiskati novih oblik dela in odpraviti stare tendence, katerih se zlasti lendavski in soboški okraj tako krčevito oprijemljeta. Vzgojiti moramo zdrav kader, ki bo z večjo revolucionarnostjo in večjim čutom odgovornosti do delovnega človeka izvajal odkup.

Vse letne zaostanke je treba brezpogojno realizirati. Pri nas je še mnogo kmetovalcev, ki še sploh nimajo zadolžnic. Grajati je treba najbolj Mursko Soboto, ki noče odkupovati plemenske živine. Neresno izvrševanje plana je zlasti v sušičarnih predelih.

Tudi pri odkupu mleka je opaženo, da ni povezave. Zato odkup šepa. Maribor ima vse pogoje za odkup mleka, tako da bi ga moralo biti dovolj tudi v prosti prodaji. Sicer se je situacija v odkupu mleka nekoliko izboljšala vendar je krivda v tem, da še mnoga država posestva niso dobila zadolžnic, raz-

zen tega pa okrajni ne izrekajo skoraj nobenih kazni.

Seno bo prav tako nujno odkupovati, zlasti ker so plani odkupa nizki. Dоследno bo pri tem potrebno izpopolnjevati časovne plane.

Predvsem kritična je situacija z odkupom sadja in zelenjave. Napaka je v tem, ker podjetja ne določajo časa oddaje, vsled česar mnogo blaga uvrne in propade. Tako na primer industrijski centri nimajo zelenjave, kljub temu, da je pridelek največji. Nič ne poskrbeli tudi za gozdne sadeže, zdravilna zelišča, ki so važen izvozni artikel. Prav tako je potrebno organizirati vlaganje sadežev, kar je velike važnosti.

Posebno pozornost je treba posvetiti farmam, ki so bile doslej izredno slabo organizirane. Premalo interesa za dosega plana kažejo tudi pitališča. Poleg tega

tudi nikjer ni bilo rečeno, da ptujsko sadje in zelenjava ne bi smela imeti v Mariboru svojo stojnico, ki bi tekmovala z drugimi.

Važno za nadaljnji potek odkupa je, da se uvede brigadni sistem dela, ki se mora deliti na politični in operativni del. To bo zlasti nujno pri oddaji pitalcev.

Letos moramo posvetiti veliko pažnjo industrijskim rastlinam, katerih posejane površine so se znatno povečale. Veliko premalo pažnje posvetoamo odkupni mreži.

Naša javnost se bo seznanila z odkupom preko dnevnih biltenov vseh artiklov v časopisih, poleg tega bo izhajal časopis za poverjenstva državnih nabav, ki bo dajal smernice za delo na terenu.

Ob zaključku svojega izvajanja je tovariš minister poudaril, da bo treba vsekakor zaostri planiško disciplino ter pravčasno izvesti vse odkupe. Z večjo doslednostjo in revolucionarnostjo bo treba izvajati ob odkupih diferenciacijo na vasi ter iztrebiti vse špekulantske in saboterske elemente, ki skušajo zavirati našo borbo za socializem.

V popoldanskem delu konference so okrajni poverjeniki za državne nabave in upravniki odkupnih podjetij poročali o poteku in realizaciji avgustovskega plana odkupa.

K okrajnemu plenumu Ljudske mladine v Ptuju Delegati so sprejeli navodila za izvajanje novega enotnega študijskega programa

»Skupni kongres SKOJa in Ljudske mladine je postavil pred mladino kot osnovno nalogo vzgojo mladine v socialističnem duhu. To delo, ki je nerazdružljivo s sodelovanjem naše mladine v socialistični graditvi, jo bo napravilo za še bolj zavestnega in požrtvovalnega borca za novo socialistično družbo, razvilo v njej še v večji meri novi jugoslovanski patriotizem, ki je po svoji vsebini socialističen.

Osnovo socialistične vzgoje naše mladine predstavlja proučevanje marksizma-leninizma, revolucionarne teorije, katere je naša Partija vedno vodila in jo tudi sedaj tvorno uporablja v borbi za izgradnjo socialistične Jugoslavije.

(Iz odloka o izvajanju enotnega programa ideološko političnega dela med delavsko in kmečko mladino od 20. 6. 1949, ki ga je izdal CK LMJ.)

Enoten program za delo v Ljudski mladini in SKOJu, ki sta ga izdala CK SKOJa in Centralni svet Ljudske mladine Jugoslavije, je pripomogel, da se je ideološko delo v Ljudski mladini začelo razvijati bolj sistematično. V letu 1947 in v začetku 1948, so aktivni študiralno razno težko marksistično literaturo, katero si pa niso znali pravilno tolmačiti, bodisi da niso imeli dovolj dobrega predavatelja, ki bi snov sam temeljito obvladal ali pa mladincev ni zanimalo, ker niso razumeli teme.

Po lanskoletnem enotnem programu za ideološko vzgojo se je stanje v pogledu študija precej izboljšalo. V aktivih, kjer so resno

razumeli namen in važnost ideološko politične vzgoje, se je tudi študij vršil redno. S študijem si je mladina širila svoj svetovni nazor. S proučevanjem raznih gospodarskih brošur se je poglabljala v gospodarsko politiko ter je tako ob raznih prilikah gospodar. sabotaže, čezmernem izkoriščanju hlapev od strani kulaških in drugih protiljudskih elementov, nastopila kot organizacija, katere ne bo dopuščala, da bi se razne pijavke še nadalje vjedale v ljudstvo in še dalje živlele na račun hlapev in dninarja. S proučevanjem literature, je mladina prišla do spoznanja, da nadaljnje vdirjanje kulakom zavira njihov lasten življenjski razvoj ter se je začela vključevati v industrijo in kmetijsko obdelovalne zadruge.

Pri dosednji organizaciji, so se pokazale tudi resne pomanjkljivosti. Samo Okrajni komite ni posvečal študiju dovolj pažnje, posebno v času mobilizacije za mladinske delovne brigade. Mobilizacija bi naj bila politični odraz med mladino in sicer na ta način, da bi jo vršili sekretarji aktivov. Takrat bi člani OK LMS in predavatelji OK LMS obiskali teren ter nudili aktivno konkretno pomoč pri študiju, ne pa, da so hodili po terenu kot mobilizatorji mladine za delovne akcije. Posebno problematično je nastalo vprašanje študija med kmečko mladino v poletnem času, ob največjem delu. Aktivni, kjer so že v zimi pred IV. kongresom redno študirali, so preko polletja s študijem pogosto popolnoma prenehali. Vidimo pa, da gospodarske naloge ne prenehajo, zato pa je ravno tako nujno, da se vrši študij tudi v času najnujnejšega poletnega dela, ker le z ideološko vzgojo — izobrazbo bomo lahko pravilno razumeli vse gospodarske in politične naloge, ki so pred nami.

Imamo aktivne, kjer se vrši študij dokaj redno, ne znajo pa pridobiti teoretičnega znanja prenesti v prakso, v življenje. Tako se dogodi, da aktiv preštudira statut LMJ, vendar ga ne konkretizira v svojem aktivu.

Često se je tudi zgodilo, da se je študij vršil zaradi študija zato, da je bilo kaj poročati na OK LMS ne pa zaradi tega, da bi se ideološki nivo mladine res dvignil.

Slabemu izvajanju študija je bila čisto kriva slaba evidenca in statistika, katere po nekaterih aktivih sploh ni bilo, saj niso niti vedeli, koliko mladine poseča študij. To je vrsta primerov slabega izvajanja študija. Vse dosedanje napake nam morajo biti šola za nadaljnje delo med mladino.

L

Nov ideološki politični program se sestoji iz dveh delov: obveznega

Delovne akcije kalijo odločne in razkrinkujejo omahljive ljudi

Sindikalne podružnice po mestih in industrijskih krajih skušajo rešiti problem pomanjkanja kuriva s tem, da formirajo posebne brigade, sestavljene iz članov sindikalnih podružnic in jih pošiljajo v gozdove, da pripravijo potrebno kurivo.

Tudi člani sindikalnih podružnic iz Ptuja so pred nedavnim odšli v roške gozdove na Dolenjskem s tem namenom. Globoko v gozdu imajo svoje začasno bivališče v čistih barakah odkoder hodijo vsak dan v bližnje gozdove pripravljati drva. Imajo organizirano skupno kuhinjo, v kateri tovarišici Kirbiš Ivanka in Vnuk Marija pripravljata brigadirjem hrano. Že po nekaj dneh skupnega življenja se je kolektiv primerno življal v svoje delo.

Na pročelju stanovanjske barake lahko na grafikonu vidimo uspehe dela posameznih skupin. Najboljši sta prva in druga skupina druge čete, ki vsak dan za lepe odstotke presegata normo.

Ob popoldanskem odmoru je po kosilu vsak dan mnogo govora o normah, terenu, delovnih priključkih in drugem, kar je v zvezi z delom. Tu primerjajo brigadirje svoje delovne uspehe. Najboljši med njimi so: Svenšek Ivan, Kušter Franc, Vertič Franc, Zlatnik Ignac in Kirbiš Anton, ki dnevno presegajo normo od 10 do 20 odstotkov. Ludi Golc Ivan ima veliko dela pri cepanju hlodov, ki jih širijo tovariši razlagajo.

Tako se ptujski sindikalisti trudijo, da bi bile njihove družine preskrbljene s kurivom v zimskem času. Imajo pa v svojih sredi tudi izleme, namreč brigadirje, ki niso odšli v brigado z namenom vseh ostalih, temveč za to, da bi »zabili« 25 delovnih dni. Prišlo je celo do tega, da je eden takih, in sicer Hanol Murko, pomočnik pri brivcu Gjučaku v Ptuj, na sestanku brigadirjev v svojem saboterskem odnosu izjavil dobesedno sledeče: »Tovariši mi nismo prišli v Kočevje, da bi izpolnili plan in normo, da bi garali, temveč da bi nam preje mlinč čes; kdor je za to, naj dvigne roko!« Zavezniki brigadirji seveda niso dvignili rok in je gospod Hanol ostal osamljen s svojim razbijajškim predlogom. Še enkrat so ugotovili važnost sečnje drv za potrebe delavcev in na mesecencev v ptujskem okraju ter omegnega razkrinkali. Toda Hanol ni ostal sam pri tem poskusu razbijanja sindikalne brigade. Ker mu ni uspel prvi načrt, je hotel uresničiti drugega, še bolj podlega. Pridobil si je dva brigadirja, s pomočjo katerih je hotel organizirati dve skupini, ki naj bi desertirali domov. Izrabil je svoj položaj ekonoma brigade ter se na gozdni upravi v Kočevju dogovoril za obračun in avtomobil, ki naj bi skupini odpeljal na postajo.

Toda vodstvo brigade je pravčasno zvedelo za njegove načrte in mu jih preprečilo. Uspeh njegovega razdiralnega dela sta potem le slučajna špilek

dela za vso mladino, ter neobveznega dela, iz katerega bodo aktivni jemali le dopolnilo k ostalemu študiju.

S pravilnim političnim delom, s prepričevanjem, moramo dobiti čim več mladine, ki bo redno posečala študij ter se tako vedno bolj ideološko dvigala. Nikakor pa ne smemo uporabljati prisiljevanja in birokratskih ukrepov za pospešanje študija.

Vsakodnevne gospodarske in politične naloge morajo naše ideološko delo še pospeševati, saj nam je študij napotilo za akcijo.

Način izvajanja ideološko političnega programa med mladino:

1. V delavskih aktivih traja proučevanje posam. teme mesec dni, nekaj več pa po kmečkih aktivih, kjer bodo zaostanek nadoknadili na izobraževalnih tečajih, katerih bo letos 35 in v katere moramo pritegniti 7000 ljudi, predvsem mladine. Ker se bo na izobraževalnih tečajih predeloval isti program ideološko-političnega dela kot ga imajo aktivni, zato je cilj vsake mladinske organizacije, da pritegne v tečaj čim več mladine.

2. Osnova za proučevanje vsake teme je predavanje in proučevanje literature po krožkih. Po aktivih, kjer ne bo možno izvesti predavanja, bodisi da nimajo na razpolago predavatelja ali so pa aktivni blizu eden drugega, se bodo izvedla predavanja za več aktivov skupaj. Na naslednjem sestanku krožka (posameznega) se snov proučuje (to je čita in tolmači). Proučevanje literature in konzultacije, ki bodo sledile, bo vodil vodja krožka (ideološko najbolj zgrajen mladinec ali pa tudi starejši član KP). V krožku je lahko največ trideset mladincev. V aktivih, kjer je do trideset mladine, se formira en krožek, v večjih aktivih pa po potrebi dva ali trije. Po vsaki predelani temi se mora izvesti konzultacija, iz katere bo razvidno, koliko je mladina študij dojela.

3. Metode dela je treba prilagoditi terenu. Skrbeti moramo, da predavanja niso suhoparna, mar-

Franc iz Ormoža in Kranje Franc iz OM v Ptuj, ki se nista znala drugače odtegniti skupnemu delu, kot da sta se javila bolna, nato pa mesto k zdravniku odšla domov.

Gornji primeri kažejo, da bo potrebna še veliko dela med člani sindikalnih podružnic v ptujskem okraju, da ne bodo klonili ob vsakem manjšem naporu v delu za koristi skupnosti. Se ena dobra stran takih skupnih akcij pa je, da razkrinkajo slabice, omahljivce in strahopetneže ter da prekalijo trdne in odločne ljudi, ki s borjo za izboljšanje življenjskih pogojev vseh delovnih ljudi.

P. A.

Vseposod najdemo delovne in zavedne ljudi

...tudi v Cirkovcih na zbirališču žitaric. Vsak, ki pride v dvorano, opazi med mozmi mladinko Vido Kesk in iz Sikel. Od začetka odkupa pa do danes je omenjena mladinka urna pri težkem delu natovarjanja žita na avtomobile.

Možje so bili že zamenjani pri tem delu, Vida pa vztrajno dela brez vsake zamene, ne da bi tožila, da je trudna, preklada in poravnava vreče, ki jih dovažajo in odvažajo v skladišča.

Marsikateri moški, ki je tožil, da je delo pretežko za več dni, si lahko vzame za vzgled to mladinko, prav tako pa vsa ostala mladina, posebno pa mladinci.

Na vprašanje, kako ji gre, odgovarja na kratko: »Kar dobro!« Tudi v vsem drugem delu, ki ga opravlja na krajevem ljudskem odboru pri ostalih odkupih, akcijah in kampanjah, pri vsakem delu, ki se ga drugi izogibajo, je ona prva.

Zavest opravljenega dela, priznanje poštenih delovnih ljudi za ves trud in požrtvovalnost v korist skupnosti sta ji v veliko plačilo.

O. R.

Kuhanje z električno energijo je v izjemnih primerih, ki je vezano na posebno dovoljenje, dovoljeno samo od 8. do 17. in od 22. do 6.

Greje prostorov z električno energijo je v vseh primerih prepovedano.

Odkup žitaric odkriva vaše špekulante

Drevenšek Franc in Katarina iz Sikel št. 10 sta dobila predpis obvezne oddaje belih žit, ki je znašal 1504 kg. Oddala sta samo 880 kg, obenem pa na krajevni ljudski odbor vložila prošnjo, da bi jima obvezno oddajo znižal.

»Zaveden simpatizer,« že izza časa narodno-osvobodilne vojne, kot je to navajal ob priliki, ko je dajal svoj zgovor pred organi oblasti, je izpolnil svojo obveznost napram državi, v kolikor je to bilo v njegovi moči.

Kot »reveža,« ki poseduje samo tri stanovanjska poslopja, od teh eno še neizgotovljeno in 12,73 ha zemlje, ni do danes mogel zadostiti obvezji oddaje goveje živine in prašičev niti do četrtnine. Vložil je prošnjo za znižanje obveze pri žitaricah in tudi točno navedel vse pridelke ter količine, ki bi jih »prostovoljno« uestopil državi. O resničnosti svojih navedb je hotel »prepričati« organe oblasti, odn. organe javne varnosti s tem, da »želi« z njihove strani ogled, naj mu na domu pregledajo pridelke, ki jih je še pustil za »skromno domačo potrebo«. Njegovi prošnji je bilo takoj ugodeno z za njega presemetljivim zaključkom. Razen žita, ki ga je imel v šrumbah, se je našlo tudi žito, ki ga je shranil bolj varno med

zidno opeko v sodih, v slam in še v drugih prostorih, v katere po njegovem mnenju miši ne bi prišle. V skednju je imel še neomačeno snopje, rž in pšenico pa je dal pred oddajo obveznih količin v mlin.

Ko so povabljeni pregledali njegove »šrumbare«, so skupno z Drevenškom ugotovili, da je bilo pšenice, rži in ovsa za 710 kg več, kot je trdil Drevenšek. Zato je svojo prošnjo za znižanje obveze spremenil v prošnjo za izrekanje mile kazni.

Prosil je, naj se mu upošteva to, da je imel kot skrben oče namen, pripraviti vsakemu svojemu otroku lastno domačijo, da je hotel uporabiti žito za delavce, ki bi delali pri dograditvi njegovega tretjega stanovanjskega poslopja.

Pozabili je, da je mnogo ljudi, ki nimajo svojih domačij, delavcev, ki se borijo dnevno s težkimi nalogami, da bi si zgradili svojo veliko domačijo — socialistično Titovo Jugoslavijo.

Hotel je odtrgati našemu delavcu kruh — tistim ljudem, ki se borijo za petletko, za boljši jutrišnji dan — ter podlo sabotiral prehrano našega ljudstva. Prošnjo mu bo temeljito rešena.

O. R.